

# AFTEN VED FØVLING KIRKE

JØRGEN BUKDAHL

*I den stille Aftenluft  
kredser højt de mange, mange Svaler,  
sød er Kirkegaardens Rosenduft,  
mens Aftensolen daler.*

*Solfald over Bakkedrag,  
gyldent Korn, der bøjer sig i Brisen,  
endt er nu den lyse Sommerdag  
i Aftensolskærdisen.*

*Føvling Kirkes hvide Gavl  
lyser aabent imod Himmelrummet,  
over skumringsmørke Markers Tavl  
er nu hver Lyd forstummet.*

*Blege Julistjerner staar  
over Træerne i Dødens Have,  
Sommeraftnens tunge Skygger gaar  
henover stumme Grave.*

*Aatte Bakkers brune Rand  
tegnes fjernt mod Aftnens lave Maane,  
Sus i Lyng og Maaneguld paa Vand  
og Skovene der blaane . . .*

*Aftenvinden suser blidt  
som en Hvisken fra de fjerne Tider.  
Skyggeliv . . . og er det Skyggeskridt,  
der langsmed Koret skrider?*

*Kors ved Kors og Sten ved Sten,  
søndred' Drømme og begravet Længsel;  
Æblerosen bøjer tungt sin Gren  
henover Gravens Fængsel.*

*I den lyse Sommernat  
kan ej heller Dødens Fanger sove:  
hør, det hvisker bagved dugget Krat  
og sukker gennem Skove.*

*Svalerne er fløjet hjem,  
Blomster dufter, Natteduggen falder.  
Hjerte stig og du fra Gravens Gem,  
naar Minderne de kalder.*